

Bog anmeldelse – Musik och Språk

Anmeldt af Elisabeth Schwartz, Fysioterapeut og musiker, ansat i Københavns Amt i Psykiatri- og Socialforvaltningen.

Jederlund, Ulf (2002). Musik och Språk - Ett vidgat perspektiv på barns språkutveckling. Stockholm, Runa Förlag. 160 sider. Oversat til dansk af: Sepstrup, Lene (2003). Musik og Sprog - Et udvidet perspektiv på børns sprogudvikling. Forlaget Modtryk. 151 sider.

Denne bog blev mig bekendt via en omtale af den i Rett-Visan, tidsskrift udgivet af den svenske forening, Rett Syndrom i Sverige. Her blev bogen omtalt af musikterapeuten på det svenske Rett Center. Jeg blev umiddelbart tiltrukket af den – ikke mindst af bogens titel. Forfatteren Ulf Jederlund er svensk musikvejleder, musikterapeut, underviser og vejleder. Han har ar-

bejdet specialpædagogisk og behandlingsrettet med musik i 20 år. Han underviser og vejleder i musik, kreativitet og sprogudvikling og arbejder med gruppevejledning af arbejds teams i forskole/skole. Bogen tager udgangspunkt i børn, sprogudvikling og musik. Helt konkret har et førskolearbejde med tosprogede børn i Sverige været en stor inspiration for bogens tilblivelse.

Bogen er opdelt i 4 hovedkapitler:

I det første afsnit taler Ulf Jederlund om 4 centrale begreber: musik, kreativitet, kommunikation og sprog.

Det andet bærer overskriften: "Børns musikalske udvikling i sproglig resonans". Her føres man på en meget ligetil og fyldig vis ind i viden og teorier tilknyttet udviklingen fra foster til førskole/ børnehaveklasse alderen med hensyn til tidligt samspil med andre, børns sange, den tidligste vokalsproglige udvikling, leg – musik – sprog og en teori om børns indlæringsstrategier i musikalsk praksis.

I tredje hoveddel behandles forskning i og erfaringer med musik og sprog – der gennemgås en del spændende videnskabelige studier og dokumenterede erfaringer. Endvidere beskrives sprogudvikling, musik, musikkens indvirkning på børns motoriske og kognitive indlæringssevne samt musikkens betydning for børns sociale og emotionelle udvikling. Dette beskrives som sammenhængende områder i et helhedsperspektiv i trekanten: børn, musik og sprog. Det er afgjort vigtige studier, der refereres – vigtige at have med når der skal ageres, både

ved i forhold til målgruppe og ved argumentation over for politikere.

“Mod en sprogudviklende musikpædagogik”, hedder fjerde kapitel, i hvilket Ulf Jederlund vægter udgangspunktet i praksis frem for en opremsning af bestemte metoder, sange, lege og spil. Pædagogiske principper for en sprogstimulerende musikvirksomhed bør tage afsæt i væremåden over for børn, musik og sprog – handle om de praktiske konklusioner og pædagogiske konsekvenser, der drages på baggrund af denne bogs hovedindhold som er den vigtige viden og teorier inden for emnet musik og sprog. Enkle praktiske idéer til sprogstimulerende aktiviteter med improvisatoriske udfordringer/spilleregler gives inden for lyd og sproglyde, rytme, sang og bevægelse. Børnenes egen musikalske kreativitet samt procesperspektivet er vigtige altid at have fokus på. Kapitlet afsluttes med påmindelse om at

have gode materialer (sangebøger, indspillet musik) samt gode instrumenter i musikpraksis.

Bagerst i bogen følger et resumé samt en grundig litteraturliste.

Bogen udgør et vidtstrakt teoretisk baggrundsmateriale om emnet, som er godt og levende beskrevet. Den er forståeligt formuleret og kan anvendes af en bred faglig skare, både inden for terapeuters og pædagogers faggrupper.

Den danske oversættelse er god. Den fremstår større og mere som en lærebog, end den svenske originaludgave.

Personligt arbejder jeg ikke med børn, men med voksne med forskellige psykiske og fysiske funktionsnedsættelser. På trods af det giver bogen imidlertid masser af inspiration, viden og perspektiver inden for emnet musik og sprogudvikling, som jeg umiddelbart kan inddrage i mit arbejde.